

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: TOBEX PRAHA v.o.s., Nuselská 25, Praha 4, zast.: JUDr. Ivanem Hanovským, advokátem, Kounická 1013/46, Praha 10, proti žalovanému: Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Praha 1, Štěpánská 28, územní pracoviště pro Prahu 4, Praha 4, Budějovická 409/1, o žalobě proti exekučnímu příkazu ze dne 13.11.2014, č.j. 6483668/14/2004-00540-108974 a proti platebním výměrům ze dne 21.10.2014, č.j. 6027956/14/2004-24906-104805, č.j. 6027957/14/2004-24906-104805, č.j. 6027958/14/2004-24906-104805, č.j. 6027960/14/2004-24906-104805, č.j. 6027961/14/2004-24906-104805, č.j. 6027966/14/2004-24906-104805, č.j. 6027967/14/2004-24906-104805 a č.j. 6027968/14/2004-24906-104805,

t a k t o :

- I. Žaloba proti platebním výměrům ze dne 21.10.2014, č.j. 6027956/14/2004-24906-104805, č.j. 6027957/14/2004-24906-104805, č.j. 6027958/14/2004-24906-104805, č.j. 6027960/14/2004-24906-104805, č.j. 6027961/14/2004-24906-104805, č.j. 6027966/14/2004-24906-104805, č.j. 6027967/14/2004-24906-104805 a č.j. 6027968/14/2004-24906-104805 se o d m í t á .
- II. Žaloba proti exekučnímu příkazu ze dne 13.11.2014, č.j. 6483668/14/2004-00540-108974 se o d m í t á a postupuje se k vyřízení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se v r a c í soudní poplatek ve výši 27.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze k rukám zástupce žalobce JUDr. Ivana Hanovského, advokáta.
- V. Žalobci se ukládá, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu pro vrácení soudního poplatku nebo aby požádal o poukázání poplatku poštovní složenkou.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti exekučnímu příkazu ze dne 13.11.2014, čj. 6483668/14/2004-00540-108974, jímž žalovaný Finanční úřad pro hlavní město Prahu nařídil daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu k vymožení daňového nedoplatku ve výši 884667.00 Kč, včetně příslušejícího úroku z prodlení ke dni 10.11.2014 ve výši 102015.00 Kč a exekučních nákladů ke dni nařízení exekuce ve výši 19732.00 Kč, tj. celkem 1006414.00 Kč, jakož i úroku z prodlení z částky 704602.00 Kč od 11.11.2014 do zaplacení. V poučení exekučního příkazu žalovaný mimo jiné uvedl, že proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky a odkázal na § 178 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.

Podaná žaloba směřuje rovněž proti v záhlaví tohoto usnesení označeným platebním výměrům žalovaného ze dne 21.10.2014, jimiž žalovaný vyrozuměl žalobce o předpisu úroku z prodlení úhrady daně z přidané hodnoty. V poučení všech žalobou napadených platebních výměrů žalovaný žalobce poučil o možnosti podat proti platebním výměrům ve lhůtě do 30 dnů od jejich doručení odvolání a odkázal na ust. § 109 daňového řádu (dle jehož odstavce prvního *příjemce rozhodnutí se může odvolat proti rozhodnutí správce daně, pokud zákon nestanoví jinak*).

Soud přípisem ze dne 5.12.2014, který byl zástupci žalobce doručen dne 9.12.2014, požádal žalobce o sdělení, zda proti platebním výměrům ze dne 21.10.2014, jejichž zrušení žalobce žádal v bodě B petitu žaloby, bylo podáno odvolání, případně o předložení odvolacích rozhodnutí; žalobce však na tuto výzvu soudu nikterak nereagoval.

Žalovaný pak ve vyjádření k žalobě uvedl, že proti platebním výměrům na úrok z prodlení ze dne 21.10.2014 dosud nebylo podáno odvolání a předložil soudu správní spis, z něhož nevyplývá, že by proti uvedeným platebním výměrům odvolání podáno bylo.

Podle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s.ř.s.), je *žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného*. Protože žalobce nevyčerpal řádný opravný prostředek – odvolání, připuštěný proti platebnímu výměru správce daně ustanovením § 109 odst. 1 daňového řádu, ač byl o možnosti odvolání podat řádně poučen v poučení platebních výměrů, soud žalobu proti platebním výměrům odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., dle něhož *soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný*.

Pokud jde o žalobou napadený exekuční příkaz, soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Je nesporné, že exekuční příkaz je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti daňového subjektu a podléhá tak přezkumu v rámci správního soudnictví. Zásadní otázkou v dané věci je to, zda proti exekučnímu příkazu vydanému podle § 178 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění od 1.1.2014, existuje řádný opravný prostředek ve smyslu ust. § 68 písm. a) s.ř.s.

Podle § 178 odst. 4 daňového řádu ve znění účinném do 31.12.2013 platilo, že *exekuční příkaz se doručuje dlužníkovi a dalším příjemcům tohoto rozhodnutí a lze se proti němu odvolat do 15 dnů ode dne doručení*. Zákonným opatřením senátu č. 344/2013 Sb., o

změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů, došlo s účinností od 1.1.2014 k novelizaci ust. § 178 odst. 4 daňového řádu, po novelizaci tohoto ustanovení platí, že *exekuční příkaz se doručuje dlužníkovi a dalším příjemcům tohoto rozhodnutí a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky*.

Důvodová zpráva k předmětné novele uvádí:

Navrhuje se změna týkající se možnosti odvolat se proti exekučnímu příkazu. Nově by již odvolání proti exekučnímu příkazu nebylo možné. Stejně tak nebude možné uplatnit jiný opravný prostředek, kterým je v souladu s § 108 návrh na povolení obnovy řízení. To ovšem neznamená, že by dlužník neměl jiný prostředek ochrany, kterým by mohl brojit proti případným nedostatkům exekučního příkazu, resp. zahájeného exekučního řízení. Tímto prostředkem je námitka podle § 159. Důvodem pro tuto změnu je zejména odstranění zatěžujícího formalismu spojeného s tím, že v dané věci musí rozhodovat nadřízený orgán, jakož i s tím, že o případném odvolání musí být v souladu s § 111 odst. 4 daňového řádu uvědoměni ostatní příjemci rozhodnutí prostřednictvím výzvy. Rozdíl mezi námitkou a odvoláním tkví zejména v tom, že o námitce rozhoduje prvostupňový správce daně. V praxi se proti exekučnímu příkazu brojí především z důvodu nespokojenosti s tím, jak byla daň stanovena v nalézacím řízení, což ovšem není relevantní námitka, neboť o stanovení daně je nutno rozhodovat v nalézacím řízení, nikoli řízení exekučním. Odvolání, které musí posoudit orgán prvního i druhého stupně, je pak zbytečně zatěžujícím a neefektivním nástrojem. Za legitimní tak lze považovat pouze námitky, že vymáhaná daň již byla zaplacená nebo že neexistuje vykonatelný exekuční titul. I v těchto případech je však efektivnější, aby je posuzoval správce daně prvního stupně, neboť to je orgán, který může rychle, efektivně a relevantně tyto skutečnosti přezkoumat s ohledem na to, že vede evidenci daní a současně disponuje exekučními tituly.....V rámci obecnějšího srovnání lze uvést, že nejčastějším způsobem vymáhání soukromoprávních (ale i některých veřejnoprávních) pohledávek je vymáhání prostřednictvím soudního exekutora, vůči jehož exekučnímu příkazu zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, rovněž nepřipouští opravné prostředky.

Prostředkem ochrany proti exekučnímu příkazu je tedy od 1.1.2014 námitka. Námitka je upravena v § 159 daňového řádu. Ustanovení § 159 odst. 1 daňového řádu stanoví, že *proti úkonu správce daně při placení daní, nejde-li o rozhodnutí, u kterého zákon připouští podání odvolání, může osoba zúčastněná na správě daní uplatnit námitku ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o úkonu dozvěděla. Podle odstavce 2) se námitka podává u správce daně, který úkon provedl. Podle odstavce 3) správce daně námitku posoudí a rozhodne o ní. Vyhoví-li námitce v plném rozsahu, napadený úkon zruší, a vyhoví-li námitce částečně, napadený úkon změni nebo zjedná nápravu jiným způsobem. Neuzná-li správce daně oprávněnost v námitce uplatňovaných důvodů, námitku rozhodnutím zamítne. Rozhodnutí, kterým je námitce v plném rozsahu vyhověno, se neodůvodňuje. Odstavec 4) pak stanoví, že v řízení o námitce se použije obdobně § 111 odst. 5 a § 112. Proti rozhodnutí o námitce nelze uplatnit opravné prostředky.*

Soud dále posuzoval, zda námitku jako prostředek ochrany proti exekučnímu příkazu vydanému po 1.1.2014 lze posoudit jako opravný prostředek, který je třeba vyčerpat před podáním správní žaloby (§ 68 písm. a) s.ř.s.).

Z ust. § 159 odst. 3 daňového řádu vyplývá, že na podkladě námitky lze napadený úkon zrušit či změnit, obdobně jako v případě odvolání. Podobnost s odvoláním umocňuje i ust. § 159 odst. 4 daňového řádu, které stanoví, že v řízení o námitce se použije obdobně § 111 odst. 5 a § 112 daňového řádu, tj. ukládá obdobné použití ustanovení upravujících změnu

místní příslušnosti v odvolacím řízení, náležitosti odvolání a způsob odstranění vad odvolání. Podle soudu lze dospět k závěru, že námitka podaná proti exekučnímu příkazu má charakter specifického řádného opravného prostředku. Není-li tento zákonem připuštěný opravný prostředek vyčerpán před podáním správní žaloby, je žaloba nepřipustná dle § 68 písm. a) s.ř.s.

Podle § 102 odst. 1 písm. f) daňového řádu, *rozhodnutí obsahuje poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se odvolání podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku.*

Námitka proti exekučnímu příkazu má charakter specifického řádného opravného prostředku, přičemž poučit účastníka řízení o možnosti podat proti rozhodnutí řádný opravný prostředek je povinností správního orgánu vyplývající z obecných zásad správního řízení. Přestože tedy cit. ust. § 102 odst. 1 písm. f) daňového řádu ukládá poučit toliko o možnosti podat odvolání, má soud za to, že v případě rozhodnutí, proti kterým odvolání podat nelze (a takovým rozhodnutím je od 1.1.2014 i exekuční příkaz), je zapotřebí do poučení zahrnout i informaci o možnosti podání námítky dle § 159 daňového řádu.

Podle § 46 odst. 5 s.ř.s. *podal-li navrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.*

Žalobou napadený exekuční příkaz ze dne 13.11.2014, č.j. 6483668/14/2004-00540-108974 obsahoval poučení: „*proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky (§ 178 odst. 4 daňového řádu)*“, tj. obsahoval dle mínění soudu nesprávné poučení, neboť žalobce nebyl poučen o možnosti podat proti exekučnímu příkazu námitku. V důsledku nesprávného poučení žalobce podal k soudu správní žalobu, aniž by před jejím podáním vyčerpal námitku dle § 159 daňového řádu - zákonem připuštěný prostředek ochrany. Soud proto postupoval dle § 46 odst. 5 s.ř.s. a výrokem II. tohoto usnesení odmítl žalobu proti exekučnímu příkazu a postoupil ji k vyřízení (jako námítky) Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, který je podle § 159 odst. 3 daňového řádu k rozhodnutí o námitce příslušný.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., dle něhož *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.*

O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., dle něhož *byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.*

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. dubna 2015

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková